

[OKRZYKNAĆ *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

praet 3 sg m okrzyknął. *f* okrzyknęła.

Sł stp brak, Cn s.v. okrzyk uczynić, Linde XVII – XVIII w.

Krzyknąć na kogoś, ofuknąć kogoś; excipere clamorem aliquem Cn [kogo]: Abowiem widząc miełczány [...] łtrwożone/ okrzyknęła ich temi słowy mówiąc do nich *WerPobudka* 27.

Zwrot: »fukiem okrzyknąć«: Pan bábę fukiem okrzyknął áby mu odkryła [co niosła] *HistOtton* 121v.

Formacje współrdzenne cf KRZYCZEĆ.

FP